

Predmet: Bratunac (opt. Dalibor Maksimović)
Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K. Po2 5/16

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 31.05.2017. godine
Izveštaj : Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Ispitivanje svedoka Amora Mašovića

Svedok je predsednik Komisije za traženje nestalih Federacije Bosne i Hercegovine, i ujedno predsedavajući kolegijuma direktora Instituta za nestale osobe. Izjašnjavao se o dopisu Instituta koji je 5. januara 2010. godine upućen Državnoj agenciji za istrage i zaštitu BiH. Dopisom, koji je svedok i potpisao, daje se obaveštenje o statusu nestalih, žrtava u ovom postupku, Huse, Omera i Nezira Salkića i Muje Šaćirovića. Naveo je da se i danas, kao nestale osobe vode Huso, Omer i Nezir Salkić, dok su, kako je to u dopisu i navedeno, posmrtni ostaci Muje Šaćirovića pronađeni u grobnici u Blječavi, opština Bratunac, zajedno sa ostacima žrtava iz 1995. godine. Potvrdio je da su u dopisu navedeni podaci o vremenu nestanka žrtava, tako da je za Omera Salkića kao vreme nestanka naveden 9. maj 1992. godine, a za ostale 10. maj 1992. godine. Svedok je, na pitanje branioca optuženog – iz kog razloga su u aktu navedeni različiti datumi nestanka žrtava, objasnio da Institut za nestale osobe ne verifikuje podatke kao što su vreme, mesto i okolnosti nestanka osoba, već verifikuje podatke o identitetu kao što su ime, prezime, datum rođenja, ime roditelja. Podatke o vremenu, mestu i eventuano okolnostima nestanka daju članovi porodica, i Institut ne stoji iza tih podataka, jer oni isti Institutu nisu bitni. Moguće je da su sve četiri žrtve ubijene istog dana, odnosno 9. maja 1992. godine, bez obzira koje je vreme nestanka navedeno, jer su to podaci koji se dobijaju od članova porodica. Tako i dolazi do različitih podataka o vremenu i mestu nestanka osoba, jer članovi porodice daju različite podatke o vremenu nestanka osobe. Nekada je to datum kada su oni poslednji put videli nestalu osobu, a nekada je to datum koje je treće lice dalo članu porodice kao datum kada je ono poslednji put videlo nestalu osobu.

Ispitivanje svedoka Ranka Đukanovića

Svedok Ranko Đukanović je svedok odbrane koji je tokom rata bio komandir okrivljenom Daliboru Maksimoviću, a ujedno je i njegov dugogodišnji prijatelj. Objasnio je da je njihov zadatak bio da čuvaju komunikaciju od Milića do rudnika, i da im je granica bila reka Jadar, obzirom da su sa druge strane teritoriju kontrolisali Muslimani. Prostor koji je njegova jedinica kontrolisala bio je udaljen oko 12 km. od Milića. Vojnici nisu mogli da napuštaju položaj na nekoliko dana, već su se, ukoliko odu u Miliće, do večeri morali vratiti. Optuženi je odlazio kući

u Miliće, ali nikada nije prenoćio. Vojno sposobni muškarci nisu mogli da napštaju Miliće, a do Bratunca se preko Kasabe i Kravica tada nije moglo doći. Bio je rizičan i odlazak za Vlasenicu, zbog blizine položaja koje su držali Muslimani. Nije mu ništa poznato o dešavanima na području Bratunca, ali zna da tamo nije dejstvovala ni jedna jedinica iz Milića. Niko iz njegove jednice nije bio u selu Glogovi. Poznato mu je gde se u Milićima nalazi porodična kuća optuženog, jer je više puta u nju i dolazio. Napominje da se radi o kući koja se nalazi u novom naselju, gde su sve kuće iste. Siguran je da u Milićima nije postojala osoba sa nadimkom „Makedonac“. Svedok nije mogao da se seti gde se nalazio 9. maja 1992. godine. Poznaje dobro i ranije ispitane svedoke Tešanovića, Lalića i Cvetkovića. Nije mu poznato da su optuženi i svedok Tešanović 6. maja 1992. godine bili u Milićima na slavi kod svedoka Cvetkovića. Napomenuo je da je svedok Tešanović bio malo u njegovoj jedinici a malo u izviđačkoj jedinici koju je vodio Lale Bačić, tako da nije svo vreme bio sa optuženim.

Fond za humanitarno pravo